

ปัญหาการใช้คำสะกดผิดของร้านค้ารอบมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย The Problem with Using the Misspelled Words from the Stores around Loei Rajabhat University

วิชชุพงศ์ วรศาสตร์กุล

Vitchupong Worasatkul

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

Faculty of Humanities and Social Sciences, Loei Rajabhat University

Corresponding Author, E-mail: pov11196@hotmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้มุ่งนำเสนอปัญหาการใช้คำสะกดผิดของร้านค้ารอบมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ปัญหาการใช้คำสะกดผิดของร้านค้ารอบมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย โดยนำเสนอข้อมูลเชิงพรรณนา วิเคราะห์ จากผลการศึกษาปัญหาการใช้คำผิดของร้านค้ารอบมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ในครั้งนี้รวบรวมเฉพาะคำที่เขียนผิดบ่อจากร้านค้า 152 แห่ง โดยพบว่า ร้านค้าที่เขียนคำผิดมีทั้งหมด 21 คำ คือ 1. ลำไย 2. ใบกะเพรา 3. ผัดไทย 4. ราดหน้า 5. แกงบวด 6. เกม 7. แท็กซี่ 8. เว็บไซต์ 9. ออฟฟิศ 10. อีเมล 11. แอปพลิเคชัน 12. คลินิก 13. เต็นท์ 14. สำออง 15. เฉาก๊วย 16. สาธารณะ 17. บริเวณนี้ 18. ปลาหมึกย่าง 19. เต็ดขาด 20. ซี้ว 21. บันได การใช้ภาษาไทยในการดำเนินชีวิตหรือการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารที่ไม่ถูกต้องทำให้เกิดปัญหาในการสื่อสารและภาษาไทยวิบัติ ผู้ใช้ภาษาต้องใช้ให้ถูกต้องและเป็นแบบอย่างที่ดีต่อผู้อื่นต่อไป องค์ความรู้ใหม่จากบทความนี้มี 2 ประเด็น คือ 1. การเขียนเลียนแบบสื่อสมัยใหม่ 2. การเขียนเลียนแบบสื่อจากร้านค้าทั่วไป ทั้งสองประเด็นนี้ทำให้คนในยุคปัจจุบันเขียนคำผิดจนถึงทุกวันนี้

คำสำคัญ: ปัญหาการใช้คำ; คำผิด; ร้านค้า; มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

Abstract

This academic article aims to present the problem of using misspelled words from the stores around the Loei Rajabhat University. The purpose of this study is to analyze the problem of using misspelled words from the stores around Loei Rajabhat University. Descriptive analytical data are presented from the problem with using the misspelled words from the stores around the Loei Rajabhat University. It is only collected from 21 shops, out of 152 shops, which are as follows: 1) Basil Leaves, 2) Pad Thai, 3) Topping, 4) Curry, 5) Game, 6) Taxi, 7) Website, 8) Office, 9) Email, 10) Application, 11) Clinic, 12) Tent, 13) Make up, 14) Grass Jelly, 15) Longan, 16) Public, 17) This Area, 18) Grilled Squid, 19) Decidedly, 20) Soy Sauce, and 21) Ladder. If using of the Thai language in everyday life or for communication is incorrect, it will cause communication problems and Thai language disaster. The word writer has to be careful to ensure accuracy and continue to be a good example to others. The body of knowledge from this article can be divided into 2 main issues: 1) copywriting from modern media and 2) writing imitating the media from general stores. In these two issues, they still cause people in present to write the wrong words.

Keywords: Word Problem; Misspelled Word; Shop; Loei Rajabhat University

บทนำ

มนุษย์เป็นสัตว์สังคมที่ต้องสื่อสารตลอดชีวิต เนื่องจากมนุษย์อยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน การฟัง การพูด การเขียนและการอ่าน คือ กระบวนการที่เกิดขึ้นตามปกติวิสัยของมนุษย์ทุกคนและมีความเกี่ยวข้องถึงบุคคลอื่น อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ มนุษย์จะแสดงพฤติกรรมการเขียนตลอดชีวิต ซึ่งพฤติกรรมที่แสดงออกอาจเป็นไปโดยไม่เข้าใจความหมายหรือโดยอัตโนมัติ บุคคลส่วนมากมักจะละเลยไม่ค่อยเอาใจใส่ในการสื่อสารของตัวเองว่า ทำอย่างไรการสื่อสารจึงจะมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการสื่อสารด้วยภาษาเขียน สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะไม่เห็น

ความสำคัญของการเขียนที่ถูกต้อง ซึ่งความจริงแล้วการเขียนมีความสำคัญมาก ไม่ว่าจะเป็นการถ่ายทอดองค์ความรู้ การถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด จินตนาการ สภาพความเป็นอยู่ร่วมกันในสังคม รวมถึงประสบการณ์ ประวัติศาสตร์เรื่องราวต่าง ๆ ด้วยเหตุนี้บุคคลจึงจำเป็นต้องศึกษาให้มีทักษะและสมรรถภาพในการเขียนที่ถูกต้อง ดังที่พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ทรงมีกระแสพระราชดำรัสที่สะท้อนถึงความห่วงใยเกี่ยวกับภาษาไทย โดยทรงชี้แนะพสกนิกรให้ตระหนักถึงความสำคัญของภาษาและการช่วยกันธำรงรักษาวัฒนธรรมทางภาษาที่ดั้งเดิมของชาติไว้มิให้เสื่อมสูญ ดังความตอนหนึ่งว่า “ชาติไทยเรามีภาษาของเราใช้เอง เป็นสิ่งอันประเสริฐอยู่แล้ว เป็นมรดกอันมีค่า ตกทอดมาถึงเรา ทุกคนจึงมีหน้าที่ต้องรักษาไว้” (สนธิ สัตโยภาส, 2545: 16) เนื่องจากภาษาไทยเป็นเครื่องมือสื่อสารในชีวิตประจำวันของคนไทย ตั้งแต่ต้นนอนจนกระทั่งหลับ คนไทยเป็นผู้โชคดีที่บรรพบุรุษมีความชาญฉลาด สามารถประดิษฐ์คิดค้นภาษาของตนเองขึ้นใช้ทั้งภาษาเขียนและภาษาพูด ภาษาไทยจึงเป็นมรดกอันล้ำค่าที่บรรพบุรุษได้สร้างไว้และถ่ายทอดสืบต่อกันมาจนถึงปัจจุบัน จึงถือได้ว่า ภาษาเป็นหัวใจของการสื่อสารอย่างแท้จริง ฉะนั้น ปัญหาการใช้คำสะกดผิดของร้านค้ารอบมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ซึ่งเป็นการสื่อสารอย่างหนึ่งที่มีความสำคัญที่จำเป็นต้องสะท้อนให้ร้านค้าเหล่านั้นตระหนักถึงปัญหาการเขียนภาษาไทยที่ผิด ทั้งนี้ เพื่อให้เขียนให้ถูกต้องตามหลักภาษาไทยและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เยาวชนหรือผู้ใช้บริการได้เห็นการเขียนที่ถูกต้องแล้วนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งในประเด็นนี้ พรทิพย์ พุกผาสุก (2556: 230-254) ได้กล่าวถึงปัญหาการใช้ภาษาไทยว่า อาจเกิดจากปัญหาด้านต่าง ๆ เช่น การออกเสียงพยัญชนะ สระและวรรณยุกต์ผิด การเลือกคำมาใช้ผิดจึงทำให้เกิดปัญหาในการสื่อสาร และการใช้สำนวนจะต้องใช้ให้ถูกต้องตามความหมายและใช้ตามสำนวนที่มีมาแต่เดิมโดยไม่เปลี่ยนแปลงถ้อยคำ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของนิตยา กาญจนะวรรณ (2525: 7-8) ที่กล่าวว่า ปัญหาการใช้ภาษาไทยอาจเกิดจากหลายเรื่อง เช่น การออกเสียง การเขียนคำ การอ่านคำ การเลือกใช้คำ ผู้ใช้ภาษาควรต้องใช้ให้เหมาะสมกับผู้พูด โอกาสและสถานการณ์ในแต่ละครั้ง

อย่างไรก็ตาม จากการลงพื้นที่เก็บข้อมูลร้านค้ารอบมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย โดยการสัมภาษณ์ การสอบถามและการสังเกตได้พบร้านค้าที่เขียนคำผิดในรายการอาหารค่อนข้างมาก จึงทำให้เห็นปัญหาการเขียนเพื่อการสื่อสารที่ไม่ถูกต้องตามหลักภาษาไทยและทำให้เด็กหรือเยาวชนนำไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างผิดพลาดได้ ปัญหาการใช้คำสะกดผิดของร้านค้าเหล่านี้เกิดจากการจดจำมาจากโซเชียลมีเดีย (Social Media)

เช่น เฟซบุ๊ก (Facebook) ทวิตเตอร์ (Twitter) การรับส่งข้อความสั้น (SMS) การส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) ไลน์ (LINE) เว็บไซต์ (Website) ดิกต็อก (TikTok) ฯลฯ บางครั้งเว็บไซต์หรือแอปพลิเคชันเหล่านี้มีคำที่เขียนผิดให้ทำคนหรือร้านค้าจำไปใช้โดยขาดการตรวจสอบคำที่ถูกต้อง เจ้าของร้านค้าบางร้านเป็นคนชรา ไม่เก่งภาษาเขียนจึงให้ลูกหลานช่วยเขียนรายการอาหารภายในร้าน แต่ก็ยังเขียนผิดเช่นกัน เนื่องจากลูกหลานเองก็ใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารที่ผิดพลาดและจดจำมาผิดเหมือนกัน จึงทำให้สื่อสารไปยังผู้รับสารหรือผู้อ่านผิดพลาดไปด้วย ฉะนั้น การเขียนภาษาไทยให้ถูกต้อง ไม่เกิดความคลาดเคลื่อน จะต้องส่งเสริมให้ผู้ใช้ภาษามีทักษะการใช้ภาษาอย่างถูกต้อง ซึ่งจะทำให้ผู้ใช้ภาษามีบุคลิกภาพที่ดีไปด้วย ดังที่สุจิต เพียรชอบ (2556: 8) กล่าวว่า ผู้ที่สามารถใช้ภาษาได้อย่างแจ่มชัดและสละสลวยทำให้มีบุคลิกภาพดีและเป็นการพัฒนาตนเองได้ทางหนึ่ง ซึ่งหากใช้ภาษาผิดพลาดก็อาจเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ภาษาไทยวิบัติได้ ผู้เขียนจึงตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าวและต้องการให้เขียนภาษาไทยอย่างถูกต้อง ทางร้านค้ารอบมหาวิทยาลัยราชภัฏเลยจึงควรเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็ก เยาวชนและบุคคลทั่วไปที่เข้ามาใช้บริการในร้านค้าเพื่อปลูกฝังนิสัยรักการอ่านและการเขียนที่ถูกต้อง อันเป็นการอนุรักษ์ภาษาไทยที่เป็นวัฒนธรรมของชาติและเป็นเอกลักษณ์ที่สืบทอดต่อกันมาเป็นเวลานานให้อยู่คู่กับชาติไทยต่อไป

เนื้อเรื่อง

จากการศึกษาปัญหาการใช้คำสะกดผิดของร้านค้ารอบมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ รวมถึงการลงพื้นที่สังเกตการณ์ การสัมภาษณ์อย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการแล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการพรรณนาเชิงวิเคราะห์ ทำให้พบปัญหาการใช้คำสะกดผิดของร้านค้าต่าง ๆ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้เขียนต้องการตระหนักและทำให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องเพื่อนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสม ตรงประเด็นในการเขียนเพื่อการสื่อสาร และไม่เกิดอุปสรรคหรือปัญหาตามมา ในทางตรงกันข้ามถ้าผู้เขียนไม่เข้าใจความหมายของคำ ไม่ศึกษาหรือตรวจสอบคำที่ถูกต้อง และนำไปใช้ในทางที่เขียนผิด ก็อาจทำให้ผู้รับสารเข้าใจคำที่ผิดไปด้วย เช่น คำว่า กะเพรา ร้านค้ามักเขียนผิดเป็น กระเพรา หรือคำว่า ผัดไทย ร้านค้ามักเขียนผิดเป็น ผัดไท เป็นต้น ฉะนั้น ปัญหาการใช้คำผิดในการสื่อสารจึงมีความสำคัญมาก ผู้ใช้ภาษาจะต้องเข้าใจการใช้คำและความหมายอย่างถูกต้องเพื่อให้ผู้รับสารเข้าใจความหมายของคำที่ตรงกัน เนื่องจากภาษาไทยเป็นศักดิ์ศรีที่คนไทยทุกคนควรภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่งที่มีภาษาไทย

เป็นภาษาประจำชาติและใช้สื่อสารกันทั้งประเทศ อันเป็นมรดกของบรรพบุรุษที่ส่งมอบให้แก่ลูกหลาน ผู้ใช้ภาษาจึงต้องคำนึงถึงความชัดเจนและความถูกต้องของความหมายของคำเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ให้เกิดความผิดพลาดน้อยที่สุด โดยเฉพาะการเขียนที่ต้องตรวจสอบความถูกต้อง ดังนั้น เด็กและเยาวชนรุ่นใหม่ซึ่งเป็นกลุ่มที่มักเขียนภาษาไทยผิดจะต้องได้รับการปลูกฝังการใช้ภาษาให้ถูกต้อง เพราะแม้แต่บางคำที่ไม่น่าจะเขียนผิด แต่เพราะความเคยชินทำให้เขียนผิดอย่างมาก บางครั้งอาจไม่ได้ตั้งใจเขียนผิด แต่เห็นตัวอย่างการใช้คำตามเว็บไซต์ (Website) ร้านค้า ป้ายประกาศตามสถานที่ต่าง ๆ จนคุ้นเคยและเข้าใจว่า คำดังกล่าวเขียนถูกต้อง จึงจดจำคำผิดโดยไม่รู้ตัวและเขียนผิดมาโดยตลอด

ฉะนั้น จากการลงพื้นที่และสังเกตการณ์ด้วยการรับประทานอาหารในร้านค้ารอบมหาวิทยาลัยราชภัฏเลยได้พบปัญหาการเขียนเพื่อการสื่อสารเป็นจำนวนมาก จึงทำให้ผู้เขียนสนใจที่จะสะท้อนปัญหาการใช้คำสะกดผิดของร้านค้าว่า การเขียนแต่ละครั้ง ควรตรวจสอบก่อนทุกครั้งเพื่อให้การใช้ภาษาไทยในการสื่อสารไม่เกิดปัญหาการใช้คำสะกดผิดและให้เกิดความงดงามในการใช้ภาษา ดังที่จิรวรรณ เพชรรัตน์ (2560: 50) ได้กล่าวว่า การใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง งดงามและมีประสิทธิภาพ จัดเป็นศิลปะอย่างหนึ่งที่ผู้ใช้อย่อมภาคภูมิใจ การที่บุคคลจะมีทักษะในการใช้ภาษาได้ดีจะต้องอาศัยเวลาและการฝึกฝนอย่างเพียงพอ เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญที่บ่มเพาะ พัฒนา ทักษะและความสามารถในการใช้ภาษาให้มีประสิทธิภาพ ทั้งทำให้ผู้อ่านได้รับความรู้ความเข้าใจในเนื้อหา สามารถนำไปใช้ในชีวิตได้ถูกต้องและเหมาะสม การเขียนคำภาษาไทยให้ถูกต้องตรงตามแบบแผนจึงจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นการแสดงถึงความเข้าใจภาษาอย่างลึกซึ้ง อย่างไรก็ตาม วิวัฒนาการการใช้ภาษาเขียนในปัจจุบันเป็นไปอย่างกว้างขวาง จึงทำให้เกิดความสับสนหรือข้อผิดพลาดมากขึ้น โดยเฉพาะการสะกดคำผิดบ่อย ๆ ที่เกิดจากการสื่อสารทางโซเชียลมีเดีย ผู้เขียนเล็งเห็นความจำเป็นที่ควรรวบรวมคำที่มักเขียนผิดจากร้านค้ารอบมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ซึ่งเป็นคำที่คุ้นเคยในการเขียน การฟังและพูด แต่มักจะละเลย ไม่ค่อยใส่ใจในการเขียน การรวบรวมคำที่มักเขียนผิดในครั้งนี้เกิดจากการลงพื้นที่เก็บข้อมูล โดยได้ค้นหาความหมายและอธิบายให้เข้าใจการใช้คำนั้น ๆ เพื่อให้ง่ายต่อการศึกษาและเกิดประโยชน์มากที่สุด แต่อย่างไรก็ตาม การรวบรวมคำที่มักเขียนผิดในครั้งนี้ได้ศึกษาจากร้านค้าทั้งหมด 152 ร้าน ซึ่งพบว่า ร้านค้าที่เขียนคำผิดบ่อยมีทั้งหมด 21 คำ จะได้เสนอ ดังนี้

1. คำว่า ใบกะเพรา (Basil Leaves) เป็นคำหนึ่งที่ผู้เขียนพบการเขียนผิดบ่อยในร้านค้ารอบมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย และยังพบว่า ร้านค้าส่วนหนึ่งในเมืองก็เขียนผิด

โดยมักเขียนคำสะกดผิดเป็น ไบกระเพรา จากการสัมภาษณ์พบว่า เจ้าของร้านค้าเขียนผิด เพราะเป็นการเขียนตามการออกเขียนที่ตนเองได้ยิน และจดจำมาจากร้านอื่นที่ได้พบมา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสุริวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ (2542: 290-311) ที่ระบุว่าสาเหตุของการเขียนหนังสือผิด เพราะเขียนตามการออกเสียงที่ผิด เช่น เครื่องราง เขียนผิดเป็น เครื่องราง จัญไร เขียนผิดเป็น จังไร ทั้งนี้ ยังสอดคล้องกับทัศนะของสมพร มั่นตะสูตร (2535: 89-90) ซึ่งกล่าวถึงสาเหตุการเขียนภาษาไทยผิดพลาด เพราะเกิดจากสาเหตุ 2 ประเด็น ดังนี้

1. ข้อผิดพลาดในระบบการเขียน ส่วนใหญ่เกิดจากการขาดความเอาใจใส่ในกฎเกณฑ์ทางภาษา ลักษณะของข้อผิดพลาด ได้แก่ การสะกดการันต์ การใช้อักษรย่อ การใช้เครื่องหมายต่าง ๆ การเว้นวรรคตอน การแยกคำหรือการฉีกคำ การใช้คำภาษาต่างประเทศ

2. ข้อผิดพลาดในระบบการใช้ภาษาเกิดจากความเคยชินในการใช้คำและสำนวน ข้อผิดพลาดในการใช้คำสุภาพหรือคำราชาศัพท์ ข้อผิดพลาดในด้านโครงสร้างของประโยคและการเรียบเรียงเนื้อความ

อย่างไรก็ตาม ร้านค้ามักไม่ตรวจสอบการสะกดคำก่อนว่า ถูกต้องหรือไม่ จึงเป็นปัญหาอย่างหนึ่งของการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารให้ถูกต้องตามความหมายและให้ผู้รับสารเข้าใจตรงกัน

ภาพ 1 รูปภาพผัดไทยที่เขียนผิด

2. คำว่า ผัดไทย (Pad Thai) เป็นอีกคำหนึ่งที่ร้านค้านิยมเขียนผิดบ่อย โดยเขียนเป็นคำผิดว่า ผัดไท จากการไปลงพื้นที่และการสัมภาษณ์พบว่า เจ้าของร้านค้าค้นหามาจากอินเทอร์เน็ตและจากร้านค้าอื่น ๆ และนำไปเทียบกับคำว่า คนไท ซึ่งเป็น

คำในอดีตที่เคยใช้และได้ยิน จึงทำให้เกิดการเขียนผิด ดังที่สุนันทา โสรจ (2528) ได้กล่าวว่า การเขียนผิดมักเกิดจากการเขียนเทียบกับคำคุ้นเคยและตามที่เคยเห็นมา ดังนั้น การเขียนที่ไม่ได้ตรวจสอบความหมายของคำเป็นปัญหาของการเขียนในการสื่อสารได้เสมอ ซึ่งคำว่า ผัดไทย ราชบัณฑิตยสถานได้กำหนดให้เขียนว่า ไทย เพื่อให้การเขียนมีความถูกต้องจึงควรนำมาเทียบกับคำว่า คนไทย จึงจะถูก

3. คำว่า ราดหน้า (Topping) คือ กว๋ยเตี่ยวราดหน้าชนิดหนึ่ง มักเขียนผิดเป็น ลาดหน้า โดยมากร้านค้าจะจดจำจากอินเทอร์เน็ตและนำไปเทียบกับคำว่า ถนนลาดยาง หรือคำว่า ปลาสดอาสนะ เนื่องจากเจ้าของร้านค้าอาหารตามสั่งเป็นคนชรา จึงให้ลูกหลานเขียนรายการอาหารในร้าน แต่ลูกหลานก็เขียนผิดเพราะขาดการตรวจ จากข้อมูลของกันทิมา วัฒนประเสริฐ (2542: 37) ได้กล่าวว่า การพิจารณาสาเหตุของการเขียนผิด คือ ใช้แนวเทียบผิด เช่น อนุญาต (มักเขียนผิดเป็น อนุญาต เพราะเทียบกับ คำว่า ญาติ) ดังนั้น การใช้แนวเทียบผิดและค้นจากอินเทอร์เน็ตที่ผิดย่อมเป็นปัญหาของการเขียนเพื่อการสื่อสาร ผู้เขียนควรตระหนักในการเขียนให้มาก

4. คำว่า แกงบวด (Curry) คือ ของหวานที่ใช้ผลไม้ เผือก มัน ฟักทอง เป็นต้น ต้มกับน้ำตาลและกะทิ ร้านค้ามักเขียนผิดเป็น แกงบวด ทางร้านได้นำคำไปเทียบกับคำว่า งานบวช ซึ่งเป็นประเพณีอย่างหนึ่งในสังคมไทย จึงเกิดความเคยชินในการเขียน โดยเฉพาะคำว่า บวช เป็นคำพื้นฐานที่คนไทยรู้จักในวิถีชีวิต แต่ขาดการตรวจสอบในการนำไปใช้ให้ถูกต้อง จึงเป็นคำที่เขียนผิดอยู่บ่อย ดังนั้น เมื่อจะสื่อสารสิ่งใดจึงควรใช้วิจารณ์ญาณและใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีของสังคมต่อไป

5. คำว่า เกม (Game) แปลว่า การแข่งขันการเล่นเพื่อความสนุก การแข่งขันจบลงครั้งหนึ่ง ๆ ซึ่งร้านค้ามักเขียนผิดเป็นคำว่า เกมส์ ในทางภาษาไทยไม่ปรากฏความหมายที่ชัดเจน โดยมากจะนิยมนำไปใช้เป็นชื่อคนมากกว่า แต่ถ้าจะให้ความหมายในภาษาไทยต้องเขียนว่า เกม เพราะมาจากคำว่า Game ในภาษาอังกฤษ ซึ่งมีความหมายถึง การแข่งขันหรือการแข่งขันที่มีกติกากำหนด การเล่นเพื่อความสนุก ฉะนั้น การใช้คำควรใช้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย จึงทำให้ภาษาไทยไม่วิบัติ

6. คำว่า แท็กซี่ (Taxi) แปลว่า รถยนต์รับจ้างสาธารณะ โดยสารได้ไม่เกิน 7 คน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556) ร้านค้ามักเขียนผิดเป็นคำว่า แท็กซี่ จากการสอบถามข้อมูลทางร้านค้าพบว่า ผู้เขียนเป็นลูกสาวแล้วนำไปติดสติ๊กเกอร์เพื่อติดรถยนต์ ซึ่งเป็นความเข้าใจผิดในเรื่องของการสะกดวรรณยุกต์ ดังที่เอกฉัตร จารุเมธีชน (2539: 120) ได้กล่าวถึงการสะกดผิดพลาดในการเขียนไว้ ดังนี้

1. สะกดผิดที่พบบ่อย ได้แก่ พยัญชนะผิด สระผิด วรรณยุกต์ผิดและตัวสะกดผิด

2. สะกดไม่เหมือนกันในข้อเขียนเดียวกัน บางคำเขียนคำถูกต้องได้หลายอย่างตามพจนานุกรม ดังนั้น เมื่อเขียนในงานเขียนเดียวกัน ควรใช้แบบใดแบบหนึ่งเพียงแบบเดียว

ดังนั้น คำว่า แท็กซี คือ รถยนต์รับจ้างสาธารณะ การใช้ให้ถูกต้องตามความหมายเพื่อจะได้สื่อสารที่ถูกต้องและผู้รับสารจะได้เข้าใจ ผู้เขียนต้องใส่ใจในการเขียนให้มาก

7. คำว่า เว็บไซต์ (Website) คำนี้มาจากภาษาอังกฤษคำว่า Web แปลว่า ไยแมงมุม ตาข่าย และ Site แปลว่า กำหนดสถานที่ตั้ง ตั้งอยู่ รวมกันเป็นคำว่า Website คำนี้มีศัพท์บัญญัติว่า ที่อยู่เว็บ หมายถึง ชื่อเว็บที่เป็นแหล่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเป็นข้อมูลของหน่วยงานทั้งราชการ เอกชนหรือบุคคล โดยรวมเก็บไว้ในเครื่องแม่ข่ายซึ่งต่อเข้ากับเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เมื่อต้องการศึกษาหรือค้นหาข้อมูลต้องใช้คอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือไปค้นที่ชื่อเว็บไซต์ที่ต้องการ เช่น เมื่อต้องการค้นข้อมูลของราชบัณฑิตยสถาน ต้องใช้โปรแกรมค้นดูเว็บไซต์แล้วพิมพ์ชื่อเว็บว่า legacy.orst.go.th เว็บไซต์ดังกล่าวประกอบด้วยหน้าของเว็บไซต์ที่เรียกว่า เว็บเพจ หลายเว็บเพจที่เชื่อมโยงกัน เว็บเพจแรกที่พบเรียกว่า โฮมเพจหรือหน้าหลัก ในหน้าหลักจะมีหัวข้อของข้อมูลในเว็บไซต์ จึงเปรียบเหมือนสารบัญที่ใช้ค้นหาข้อมูลต่อไป (บทวิทยุรายการ “รู้ รัก ภาษาไทย” ออกอากาศทางสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 17 กรกฎาคม พ.ศ. 2554) ร้านมักเขียนผิดเป็นคำว่า เวบไซต์ หรือเว็บไซต์ เพราะได้เลียนแบบมาจากการเล่นแชท (Chat) และจดจำมาจากเว็บไซต์ เช่น เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับเกมที่เล่นผ่านคอมพิวเตอร์ ฉะนั้น การใช้คำควรใช้ถูกต้องตามความหมาย จึงทำให้ภาษาไทยไม่วิบัติ

8. คำว่า ออฟฟิศ (Office) เป็นอีกคำหนึ่งที่ร้านคำเขียนผิดหลายร้าน ซึ่งคำนี้แปลว่า ที่ทำการ สำนักงาน ร้านมักเขียนผิดเป็นคำว่า ออฟฟิส ออฟฟิต หรือออฟฟัก คำนี้มาจากภาษาอังกฤษคำว่า Office แต่เมื่อมาเป็นภาษาไทยได้ใช้ ศ สะกด แต่กลับเขียนตัวสะกดเป็นตัวอักษร ส ต ก ซึ่งจากการลงพื้นที่ได้สอบถามเจ้าของร้านพบว่า ได้นำไปเทียบกับคำว่า ฟิตเนส จึงมีบางร้านค้นหาคำศัพท์จากอินเทอร์เน็ตโดยไม่ได้ตรวจสอบและจดจำจากร้านทั่วไป ทำให้เขียนปะปนกัน ดังนั้น การใช้คำควรตรวจสอบความหมายให้ชัดเจนเสียก่อน

9. คำว่า อีเมล (Email) คือ การสื่อสารด้วยจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ หรือเรียกว่า ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ เป็นอีกคำหนึ่งที่พบการเขียนผิดบ่อย ไม่ว่าจะเป็นร้านรอบมหาวิทยาลัยราชภัฏเลยหรือผู้เขียนทั่วไป คำที่มักเขียนผิด คือ คำว่า อีเมล หรือ อีเมลล์ ซึ่งมี ล การันต์ จากการลงพื้นที่สอบถามและสังเกต ผู้ใช้จะจดจำจากอินเทอร์เน็ตและนำมาใช้เขียนโดยไม่สนใจว่า เขียนถูกต้องหรือไม่ ฉะนั้น การใช้คำใดควรตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของการใช้คำด้วย

10. คำว่า แอปพลิเคชัน (Application) คือ โปรแกรมการสื่อสาร หรือเรียกอีกอย่างว่า กลุ่มของโปรแกรม ซึ่งถูกสร้างขึ้นมาเพื่อใช้ในอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์แบบพกพา เช่น แท็บเล็ต โทรศัพท์มือถือ คอมพิวเตอร์ ฯลฯ คำนี้ร้านค้าและคนอื่นมักเขียนผิดเป็นคำว่า แอปพลีเคชั่น แอปพลีเคชั่น แอปพลีเคชั่น จากข้อมูลที่ได้สนทนากับเจ้าของร้านพบว่า เขียนตามที่เคยพบในสื่อสิ่งพิมพ์และทางอินเทอร์เน็ต จึงทำให้สะกดผิดต่อ ๆ กันมา

11. คำว่า คลินิก (Clinic) คือ สถานรักษาพยาบาล โดยมากเป็นของเอกชน ไม่รับผู้ป่วยให้พักรักษาตัวประจำ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556: 228) เป็นคำที่ร้านมักเขียนผิดเป็นคำว่า คลินิก คลินิก คลินิก คำนี้เขียนกันหลากหลายรูปแบบ แต่ที่ถูกต้องเป็นเสียงสั้น ใช้สระอิ และสะกดด้วย ก จากการลงพื้นที่ได้พบว่า คำนี้มีร้านที่เขียนผิดมาก โดยทางร้านได้จดจำมาจากการใช้คอมพิวเตอร์และการจำจากร้านอื่นที่เคยพบมา จึงให้เขียนผิด

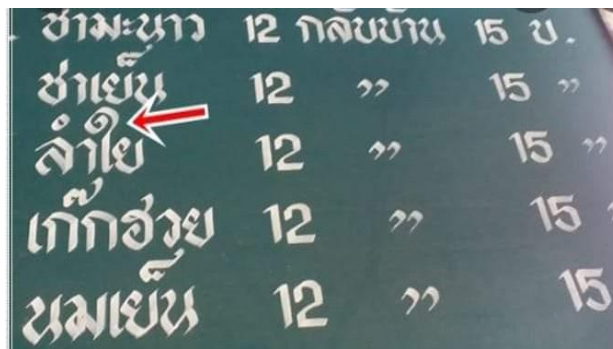
12. คำว่า เต็นท์ (Tent) คือ ที่พักชั่วคราว โดยมากจะทำมาจากผ้าใบ สามารถนำไปผูกกับต้นเสาหรือหลัก ร้านค้ามักเขียนผิดเป็นคำว่า เต็นท์ ซึ่งจากข้อมูลที่สอบถามและลงพื้นที่ส่วนมากคนที่เขียนคำนี้จะตอบเหมือนกัน คือ การจดจำจากงานอื่น ๆ และขาดการตรวจสอบ จึงทำให้เขียนผิด

13. คำว่า สำอาง (Make up) คือ เครื่องสำอางแต่ง ในภาษาไทยเรียกเครื่องแต่งเครื่องแต่งหน้า เช่น แป้ง ลิปสติก รูจทาแก้ม เครื่องสำอาง ฯลฯ และคำว่า สำอาง ไม่มีตัวการันต์ (บทวิทยุรายการ “รู้ รัก ภาษาไทย” ออกอากาศทางสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 21 ตุลาคม พ.ศ. 2550) บางร้านเขียนผิดเป็นคำว่า สำอางค์ จากข้อมูลที่ได้ลงพื้นที่และสอบถามเจ้าของร้านค้าพบว่า การเขียนเลียนแบบจากการใช้อินเทอร์เน็ตและจดจำจากสื่อบ้าง

ภาพ 2 รูปภาพเจาก้วยที่เขียนผิด

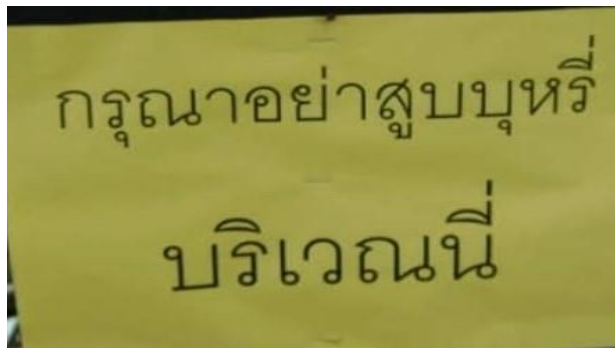
14. คำว่า เจาก้วย หรือเฒ่าก้วย (Grass Jelly) คือ อาหารหวานชนิดหนึ่งมีสีดำที่ทำจากเมือกที่ได้จากการต้มเคี่ยวพรรณไม้ชนิดหนึ่ง โดยการใส่แป้งผสม กวนให้เข้ากัน ทิ้งไว้ให้เย็น นิยมนำมาทำของหวาน ถือเป็นอาหารหวานระดับพื้นบ้าน จำหน่ายทั่วไปในชุมชน จากการลงพื้นที่ร้านค้าพบว่า ทางร้านได้เขียนผิดเป็นคำว่า เจาก้วย เพราะนำคำนี้ไปเทียบกับคำว่า ก้วยเตี่ยว โดยเฉพาะคำว่า ก้วย นำมาเขียนต่อจากคำว่า เฒ่า จึงเขียนผิดเป็น เจาก้วย

ภาพ 3 รูปภาพลำไยที่เขียนผิด

15. คำว่า ลำไย (Longan) เป็นไม้ต้น มีผลออกเป็นพวง เปลือกสีน้ำตาล เหลือง มีรสหวานจัด จากการลงพื้นที่ร้านค้าพบว่า ทางร้านได้เขียนผิดเป็นคำว่า ลำไย โดยเขียนเลียนแบบจากการใช้อินเทอร์เน็ตและจดจำจากร้านอื่นที่ได้พบมา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวิชชุพงศ์ วรศาสตร์กุล (2562:114) ได้กล่าวว่า การเขียนผิดบ่อยเกิดจากการจดจำคำผิดมา จึงทำให้เขียนผิดพลาด ทั้งนี้ เป็นเพราะการไม่ได้ตรวจสอบการเขียนคำที่ถูกต้องของทางร้านนั่นเอง

16. คำว่า สาธารณะ (Public) หมายถึง ทัวไป หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า เพื่อคนส่วนรวม เช่น ห้องน้ำสาธารณะ สวนสาธารณะ สำหรับคำนี้ได้พบว่า ทางร้านได้เขียนผิดเป็นคำว่า สาธารณะ ซึ่งพบคำนี้เขียนผิดบ่อย โดยทางร้านเขียนตามความเข้าใจ ไม่สนใจหลักภาษาไทย จากการสัมภาษณ์ทางร้านที่เขียนผิดเกิดจากความประมาทในการเขียน ไม่ได้ตรวจสอบ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวิชชุพงศ์ วรรณศาสตร์กุล (2562:121) ที่กล่าวว่า จากการพบคำที่เขียนผิดบ่อย เป็นเพราะเกิดจากความประมาทในการเขียน จึงทำให้การเขียนเพื่อสื่อสารไม่ถูกต้อง

ภาพ 4 รูปภาพบริเวณนี้ที่เขียนผิด

17. คำว่า บริเวณนี้ (This Area) คือ เนื้อที่ภายในขอบเขตที่กำหนดไว้ หรือพื้นที่ที่กำหนดไว้ เช่น บริเวณหน้าอำเภอเมือง บริเวณสนามหลวง บริเวณวัด บริเวณโบสถ์ บริเวณบ้าน จากข้อมูลที่ได้ลงพื้นที่พบว่า คำนี้ทางร้านเขียนตามการออกเสียงเป็นบริเวณนี้ โดยเฉพาะคำว่า นี้ ทางร้านเขียนผิด ความจริงต้องเขียนเป็นคำว่า บริเวณนี้ ตามหลักแล้วคำว่า นี้ และคำว่า นี่ มีความหมายที่แตกต่างกันออกไป คำว่า นี้ หมายถึง คำใช้ประกอบนามหรือข้อความที่อยู่ใกล้ที่สุดหรือชี้เฉพาะ เช่น วางรองเท้าตรงนี้ โต๊ะตัวนี้ ส่วนคำว่า นี่ หมายถึง คำใช้แทนนามที่อ้างถึงบุคคลหรือสิ่งที่อยู่ใกล้ เช่น นี่อะไร นี่ของใคร หรือถ้าใช้เป็นคำวิเศษ คำใช้ประกอบคำนามหรือกริยาให้รู้ว่า อยู่ใกล้หรือชี้เฉพาะ เช่น อยู่ที่นี่ มานี่ ขนมนี้อร่อย หนังสือนี้แต่งดี

ปลาหมึก	
ปลาหมึกเผา	100
ปลาหมึกผัดผงกระหรี่	200
ปลาหมึกผัดพริกเผา	100
ปลาหมึกผัดกระเพรา	100
ปลาหมึกทอดกระเทียม	100
ปลาหมึกนึ่งมะนาว	150
ปลาหมึกย่าง	100
ปลาหมึกต้มยำ น้ำซันน้ำใส	150
ปลาหมึกไข่ผัดผงกระหรี่	250
ปลาหมึกไข่ผัดพริกเผา	150
ปลาหมึกไข่ผัดกระเพรา	150

ภาพ 5 รูปภาพปลาหมึกย่างที่เขียนผิด

18. คำว่า ปลาหมึกย่าง (Grilled Squid) หมายถึง เป็นสัตว์น้ำชนิดหนึ่งที่ไม่มีกระดูกสันหลังประเภทหนึ่ง จากข้อมูลที่ได้ลงพื้นที่รอบมหาวิทยาลัยพบว่า ทางร้านเขียนเป็นคำผิดว่า ย่า ซึ่งเข้าใจว่า ทางร้านพิมพ์หรือเขียนตกหล่น แต่จากการสัมภาษณ์ทางร้านได้กล่าวว่า เกิดจากความประมาทในการเขียน ไม่ได้ตรวจสอบและเกิดจากการจดจำผิด จึงทำให้เขียนผิดไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวิชุงพงศ์ วรศาสตร์กุล (2562: 91) ซึ่งกล่าวถึงการเขียนสะกดคำผิดว่า การสะกดผิดไปจากคำเดิม จะทำให้การสื่อความหมายเปลี่ยนไปหรือคำนั้นจะไม่มี ความหมาย ทำให้ผู้อ่านไม่เข้าใจ และเกิดการสื่อสารที่คลาดเคลื่อนได้

19. คำว่า เด็ดขาด (Decidedly) มีความหมายว่า เด็ดขาด หรือเป็นอันขาด จากการลงพื้นที่พบว่า เป็นอีกคำหนึ่งที่เขียนผิด โดยเขียนเป็นคำว่า เด็ดขาด ซึ่งเกิดจากการออกเสียงผิดและขาดการเอาใจใส่ตรวจสอบการเขียน ดังที่สุวิงค์ พงศ์ไพบุลย์ (2542: 290-311) ได้กล่าวว่า สาเหตุของการเขียนหนังสือผิดอย่างหนึ่ง คือ การออกเสียงผิด เช่น เครื่องราง เขียนผิดเป็นคำว่า เครื่องราง จัญไร เขียนผิดเป็นคำว่า จังไร ซึ่งการเขียนหนังสือผิดเป็นเพราะมีประสบการณ์ผิด อันเนื่องมาจากการเคยเห็น เคยชินกับคำที่เขียนผิด และสอดคล้องกับแนวคิดของสมพร มั่นตะสูตร (2535: 89-90) ซึ่งกล่าวถึงสาเหตุการเขียนภาษาไทยผิดพลาดไว้ว่า ส่วนใหญ่เกิดจากการขาดความเอาใจใส่ในกฎเกณฑ์ทางภาษา เช่น การสะกดการันต์ การใช้อักษรย่อ การใช้เครื่องหมาย การเว้นวรรคตอน การแยกคำหรือการฉีกคำ การใช้คำภาษาต่างประเทศ

20. คำว่า ซีอิ๊ว หรือซี้ว (Soy Sauce) มีความหมายว่า เครื่องปรุงรสชนิดหนึ่ง มีลักษณะคล้ายน้ำปลาทำด้วยถั่วเหลืองต้มสุกหมักกับเชื้อราและเกลือ มีทั้งของจีนและญี่ปุ่น มีทั้งซีอิ๊วขาว ซีอิ๊วดำ ซีอิ๊วหวาน จากการลงพื้นที่และสัมภาษณ์ทางร้านได้กล่าวว่า ได้จดจำมาจากอินเทอร์เน็ตและร้านอื่นที่เคยพบ จึงได้นำมาเขียนตามโดยไม่ได้ตรวจสอบ จึงเขียนผิดเป็นคำว่า ซีอิ๊ว ซึ่งสอดคล้องกับมุมมองของเอกฉัต จารุเมธิชน (2539: 120) ที่เห็นว่า การสะกดผิดพลาดที่พบบ่อย ได้แก่ พยัญชนะผิด สระผิด วรรณยุกต์ผิดและตัวสะกดผิด เช่น คำว่า ช่าง เขียนผิดเป็นคำว่า ช่าง หรือ เกลือ เขียนผิดเป็นคำว่า เกีย ฯลฯ นอกจากนี้ พิมล แจ่มแจ้ง (2542: 20-21) ยังกล่าวว่า การไม่รู้จักหลักเกณฑ์ทางภาษา รวมถึงการใช้คำและการเห็นคำที่ผิดแล้วนำมาเขียนมีความสำคัญอย่างมาก เพราะอาจเขียนผิดตามได้ ดังนั้น ในการสื่อสารด้วยวิธีเขียนจะต้องเพิ่มทักษะในการเขียนเป็นประจำ เพื่อไม่ให้เขียนผิดพลาดหรือเกิดปัญหาตามมา

21. คำว่า บันได (Ladder) เป็นสิ่งที่มนุษย์ทำเป็นขั้น ๆ ตามแนวนอน วางไว้สำหรับก้าวขึ้นลง จากลงพื้นที่ในร้านต่าง ๆ พบว่า บางร้านเขียนคำว่า บันได เป็นบรรทัด โดยไม่ได้ตรวจสอบคำ จึงเกิดการเขียนผิดพลาด เป็นคำที่เขียนผิดเป็นประจำ เพราะการเลียนแบบคำจากอินเทอร์เน็ตหรือสื่อต่าง ๆ และทางร้านเขียนผิดเพราะไม่รู้หลักภาษาไทย ดังที่สุธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ (2542: 290-311) เห็นว่า สาเหตุของการเขียนหนังสือผิด เพราะไม่รู้หลักภาษา ได้แก่ การขาดความรู้เรื่องหลักการประวิสรรชนีย์ หลักการใช้ ศ ษ ส หลักการใช้ บรร-บัน หลักการใช้ ณ น หลักการใช้ ไอ ไอ อัย ไอย หลักการใช้ไม้ไต่คู้ หลักการใช้ อา อัม หลักการใช้เครื่องหมายทัณฑฆาต หลักการใช้ไม้ยมก

จากที่ได้ศึกษาปัญหาการใช้คำสะกดผิดของร้านค้ารอบมหาวิทยาลัยราชภัฏเลยทั้งหมด 152 ร้าน พบว่า คำที่ร้านค้ามักเขียนผิดบ่อยมีจำนวน 21 คำ ซึ่งการเขียนเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างมนุษย์ หากผู้เขียนมีความเข้าใจในหลักภาษาไทยและตรวจสอบการเขียนทุกครั้งจะไม่เกิดปัญหาในการเขียน ดังที่บุญงค์ เกศเทศ (2539: 1) ได้กล่าวว่า การผลิตงานเขียนที่ดีขึ้นได้ต้องมีพื้นฐานในการใช้ภาษาที่ดีมาก่อน และการเขียนกับการใช้ภาษานั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างแน่นแฟ้น และดวงใจ ไทยอุบลู (2543: 7) ได้กล่าวว่า ปัญหาในการเขียน คือ การใช้ภาษาผิดและใช้ภาษาบกพร่องในการเขียน ในด้านการเขียนสะกดการันต์ผิด การวางรูปวรรณยุกต์ผิดที่ การผันวรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง จะเห็นได้ว่า หลักภาษาไทยเป็นสิ่งที่สำคัญมาก ผู้เขียนจะต้องยึดหลักเกณฑ์ในการเขียน ไม่ใช่เขียนตามการจดจำที่เคยชิน เพราะอาจเป็นคำที่จำผิด

มาก็ได้ โดยเฉพาะการเขียนคำในร้านค้าต่าง ๆ จะต้องตระหนักถึงการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้อง เพราะเป็นแหล่งพบปะผู้คนเป็นประจำอาจทำให้เกิดการจดจำหรือสื่อสารผิด และทำให้ภาษาวิบัติได้ ดังนั้น ทุกคนจึงมีหน้าที่ในการรักษาความถูกต้องและความงดงามทางภาษาอันเป็นมรดกของชาติร่วมกัน ดังพระบรมราโชวาทในพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 9 กรกฎาคม พ.ศ. 2512 ความว่า “ในปัจจุบันนี้ปรากฏว่า ได้มีการใช้คำออกจะฟุ่มเฟือย และไม่ตรงกับความหมายอันแท้จริงอยู่เนือง ๆ ทั้งออกเสียงก็ไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี ถ้าปล่อยให้เป็นไปดังนี้ ภาษาของเราก็มีแต่จะทรุดโทรม ชาติไทยเรามีภาษาของเราใช้เองเป็นสิ่งอันประเสริฐอยู่แล้ว เป็นมรดกอันมีค่าตกทอดมาถึงเราทุกคน จึงมีหน้าที่จะต้องรักษาไว้...” จากพระบรมราโชวาทนี้ หากทุกคนเข้าใจหลักภาษาไทยได้ถูกต้องก็จะเป็นการรักษาสมบัติอันล้ำค่าของชาติต่อไปได้

องค์ความรู้ใหม่

จากที่กล่าวมาจะเห็นว่า ปัญหาการใช้คำสะกดผิดของร้านค้ารอบมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย เป็นปัญหาการสื่อสารอย่างหนึ่งที่มีผลกระทบการใช้ภาษาไทยจากอดีตมาสู่ในปัจจุบันนี้ ฉะนั้น การใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องและมีประสิทธิภาพจะช่วยให้ไม่เกิดปัญหาในการเขียนเพื่อการสื่อสาร ทั้งยังเป็นการรักษาภาษาไทยที่ถูกต้องให้อยู่คู่กับประเทศชาติ อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาภาคทฤษฎีและการลงพื้นที่เก็บข้อมูลของร้านค้ารอบมหาวิทยาลัยราชภัฏเลยพบการเขียนคำผิดบ่อยทั้งหมด 21 คำ ผู้เขียนสามารถสรุปเป็นองค์ความรู้ใหม่ 2 ประเด็นหลัก คือ 1) การเขียนเลียนแบบสื่อสมัยใหม่ 2) การเขียนเลียนแบบสื่อจากร้านค้าทั่วไป

ประเด็นที่ 1 การเขียนปัญหาการใช้คำสะกดผิดของร้านค้ารอบมหาวิทยาลัยราชภัฏเลยเป็นการสื่อสารในรูปแบบหนึ่งที่ทำให้การเขียนผิดที่ยังปรากฏอยู่ทุกวันนี้ ก็คือ การเขียนเลียนแบบสื่อสมัยใหม่ คือ การเขียนที่ร้านค้าเลียนแบบการเขียนมาจากเว็บไซต์ต่าง ๆ เช่น <https://www.google.com> และโปรแกรมทางอินเทอร์เน็ตต่าง ๆ เช่น เฟซบุ๊ก (Facebook) ไลน์ (LINE) ทวิตเตอร์ (Twitter) ดิกต็อก (TikTok) อินสตาแกรม (Instagram) สื่อออนไลน์อื่น ๆ เช่น คำว่า เกม ซึ่งร้านค้าโดยมากมักเขียนผิดเป็นคำว่า เกมส์ หรือคำว่า แอปพลิเคชัน มักเขียนผิดเป็นคำว่า แอปพลีเคชั่น แอฟพลีเคชั่น แอปพลิเคชัน จากข้อมูลที่ได้สนทนากับร้านได้ทราบว่า เขียนตามที่เคยพบในสื่อสิ่งพิมพ์และทางอินเทอร์เน็ต รวมถึงคำว่า อีเมล มักเขียนผิดเป็นคำว่า อีเมล์ หรือ

อีเมลล์ ตัวอย่างของคำเหล่านี้เกิดจากการเขียนโดยที่ไม่ใส่ใจในการตรวจสอบ จึงทำให้เขียนผิดพลาดจนถึงทุกวันนี้

ประเด็นที่ 2 การเขียนเลียนแบบสื่อจากร้านค้าทั่วไป คือ การเขียนที่เกิดจากการจดจำจากร้านค้าอื่น ๆ แล้วนำมาเขียนในร้านค้าของตนเอง โดยมากจะเป็นร้านค้าอาหารตามสั่ง ขาดการตรวจสอบ จึงทำให้เขียนผิด เช่น คำว่า ใบกะเพรา ผู้เขียนพบการเขียนผิดพลาดมาก ซึ่งมักเขียนผิดเป็นคำว่า ใบกระเพรา จากการสัมภาษณ์พบว่าร้านค้าเขียนผิดเพราะเขียนตามการออกเขียนที่ตนเองได้ยินและจดจำจากร้านค้าร้านอื่น ๆ และคำว่า ผัดไทย เขียนผิดเป็นคำว่า ผัดไท จากการไปลงพื้นที่และการสัมภาษณ์พบว่า ส่วนหนึ่งเกิดจากการเทียบเคียงกับคำว่า คนไท ซึ่งเป็นคำในอดีตที่เคยใช้และได้ยิน หรือคำว่า ลำไย เขียนผิดเป็นคำว่า ลำไย ซึ่งทางร้านเขียนเลียนแบบจากการจดจำจากร้านอื่น

องค์ความรู้ที่กล่าวมานี้ ทำให้ร้านค้าต้องตระหนักในการเขียนคำเพื่อการสื่อสารที่ถูกต้องตามหลักภาษาไทย โดยทางร้านค้าต้องตรวจสอบการเขียนก่อนทุกครั้ง เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในการสื่อสารต่อผู้รับสารและเป็นการอนุรักษ์ภาษาไทยให้คงอยู่คู่ชาวไทยสืบไป

สรุป

จากที่กล่าวมาข้างต้นเป็นคำที่ทางร้านค้าเขียนผิดพลาด ซึ่งยังเป็นปัญหาของการเขียนเพื่อการสื่อสารในปัจจุบันนี้ เพราะเกิดจากการเลียนแบบจากร้านค้าอื่นและการจดจำจากสื่อต่าง ๆ อย่างไรก็ตาม สื่อถือเป็นส่วนหนึ่งที่เด็ก เยาวชนและบุคคลทั่วไปใช้ตลอดเวลา จึงทำให้เกิดปัญหาการใช้ภาษาไทย โดยเฉพาะการเขียนที่เลียนแบบจากอินเทอร์เน็ต สื่อจึงควรมีจิตสำนึกและตระหนักว่า ตนมีความสำคัญต่อสังคมและมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของเด็ก เยาวชนและบุคคลทั่วไป แม้กระทั่งการใช้ภาษาเขียนที่ถูกต้องเอง หากสื่อจำเป็นต้องใช้คำแปลกใหม่บ้างเพื่อเป็นสีสันของข่าวและดึงดูดผู้ชมหรือผู้ฟัง ก็ไม่ควรใช้มากเกินไปเพราะจะทำให้เกิดปัญหาการใช้ภาษาไทยได้ ดังนั้น เมื่อจะสื่อสารสิ่งใดควรมีวิจารณญาณและใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีของสังคมต่อไป การฝึกฝนหรือสอนให้เด็กพูด อ่านและเขียนภาษาไทยให้ถูกต้องคงง่ายขึ้น หากทุกคนปลูกฝังให้เด็กรู้สึกหวงแหนภาษาไทยที่เป็นมรดกของชาติที่สามารถแสดงเอกลักษณ์ความเป็นไทยได้อย่างภาคภูมิใจ

ปัญหาการใช้คำสะกดผิดของร้านค้ารอบมหาวิทยาลัยราชภัฏเลยเหล่านี้แพร่หลายอย่างมากในสังคมยุคโซเชียล รวมถึงการจดจำคำสะกดผิดจากสื่ออื่น ๆ โดย

ที่ผู้ใช้ไม่คำนึงถึงการทำลายภาษาไทยโดยทางอ้อม เพราะหลายคนนำคำเหล่านี้มาใช้ในชีวิตประจำวัน ดังจะเห็นได้ว่า บางร้านนำภาษาเหล่านี้มาใช้ในการเขียนจนแพร่หลาย หรืออาจจะกล่าวได้ว่า เป็นความมก่ง่ายและไม่ใส่ใจ ซึ่งอาจนำความเสียหายมาสู่วงการภาษาไทยได้ เพราะการใช้ภาษาที่เขียนผิดบ่อยจะทำให้การสื่อสารมีปัญหา เกิดการเข้าใจคลาดเคลื่อนได้ ดังนั้น จึงควรปลูกฝังจิตสำนึกและความตระหนักรู้ในการเขียนอย่างถูกต้องตามกฎเกณฑ์ของหลักภาษาด้วยการตรวจสอบก่อนเขียนทุกครั้งเพื่อสร้างจิตสำนึกในการเขียนที่ดีและไม่ให้เป็นการทำลายสมบัติด้านภาษาที่เป็นมรดกของชาติ

เอกสารอ้างอิง

- กันทิมา วัฒนประเสริฐ. (2542). *สืสันกับสำนวน*. พิมพ์ในอนุสรณ์งานพระราชทานเพลิงศพของกันทิมา วัฒนประเสริฐ. กรุงเทพมหานคร: แชนพอร์.
- จิรวัดน์ เพชรรัตน์. (2560). ความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. *วารสารมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร*. 14 (3), 49-62.
- ดวงใจ ไทยอุบุญ. (2543). *ทักษะการเขียนภาษาไทย*. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิตยา กาญจนะวรรณ. (2525). *พุดจาผู้บริหาร*, พิมพ์ครั้งที่ 4. สงขลา: วิทยาลัยสงขลา.
- บุญยงค์ เกตเทศ. (2539). *เขียนไทย*, พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- พรทิพย์ พุกผาสุข. (2556). ปัญหาการใช้ภาษาไทย. ใน *ประมวลสาระชุดวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารหน่วยที่ 1-7*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พิมล แจ่มแจ้ง. (2542). *การสร้างชุดฝึกซ่อมเสริมการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554*. กรุงเทพมหานคร: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- วิชชุพงศ์ วรศาสตร์กุล. (2562). การสื่อสารภาษาไทย: คำที่มักเขียนผิดของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเลย. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*. 38 (3), 110-123.

- สนิท สัตโยภาส. (2545). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น*. กรุงเทพมหานคร: 21 เซ็นจูรี.
- สมพร มั่นตะสูตร. (2535). *การสอนภาษาไทย*. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- สุจิต เพียรชอบ. (2556). การจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร. ใน *เอกสารการสอนชุดวิชาการสอนภาษาไทยหน่วยที่ 9-15*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์. (2542). *หลักภาษาไทย*, พิมพ์ครั้งที่ 13. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุนันทา โสรจิจ. (2528). *การสำรวจความสามารถทางการเขียนสะกดการันต์ การศึกษามูลเหตุแห่งการเขียนผิดและแนวทางในการแก้ปัญหาเรื่องการเขียนสะกดการันต์ผิดของนิสิต นักศึกษาในมหาวิทยาลัย*. รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เอกฉัท จารุเมธิชน. (2539). *การใช้ภาษาไทย*. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.